

[Ludvig Christensen.]

maade sørgelige. Jeg har læst adskilligt om, hvad der derovre er budt Handelsstanden med Hensyn til Husleje forhøjelser, Forhøjelser af en Størrelse, som har været rent fantastisk.

Uagtet vi for vort Vedkommende langtfra er tilfreds med det Resultat, man er naaet til ved Forhandlingerne i det andet høje Ting, vil jeg dog for mit Vedkommende anbefale det fra det andet høje Ting modtagne Lovforslag til velvillig Behandling og henstille til Venstre, at man dog ikke vil løbe fra det Forlig, der er indgaaet i det høje Folketing.

Fritze Teisen: Ved Overvejelsen af, hvorvidt man skulde ophæve Boligloven fuldkomment nu, hvorvidt man skulde ophæve den i dens Realitet med nogle enkelte Overgangsbestemmelser, eller man eventuelt skulde lade den blive bestaaende, bør man selvfølgelig lægge til Grund de faktiske Forhold, Antallet af Boliger i Byerne, Antallet af Mennesker i Byerne, og se, hvorledes Forholdene har forrykket sig gennem de sidste 4—6 Aar. Jeg tror ikke, jeg har Uret, naar jeg siger, at der i 1925 for saa at sige alle Partiers Vedkommende var Enighed om, at den Lov, man da vedtog, skulde være den sidste Boliglov. Ejerne havde længe nok været indskrænket i deres Dispositionsret over deres Ejendomme, og Tidspunktet maatte snart være kommet, da en saadan Indskrænkning maatte kunne hæves, naar alle andre Forhold i Landet var blevet normale eller henad det normale. Det var den Tanke, der laa bag ved den Lov, som vedtoges i 1925, at det skulde være den sidste, og de første til at hævde dette var Venstre. Det kan ikke noksom fremhæves, hvor forarget Venstre i Virkeligheden var over, at de Konservative vovede at gaa med til endnu en Huslejelov paa det daværende Tidspunkt. Nu præsenteres Rigsdagens Landsting her for et Lovforslag, hvor Venstre gaar sammen med de Radikale og Socialdemokraterne om en ny Huslejelov. Dette turde vel være noget af det mærkeligste, man hidtil har budt den danske Befolkning og de danske borgerlige Interesser. Jeg vil som Venstres onde Samvittighed, kan man sige, holde op for Næsen af dem „Aalborg Amtstidende“, indeholdende den saa kendte Trusel, vil jeg næsten kalde det, overfor det konservative Folkeparti, at det ikke nu skulde vove at komme med nogen ny Huslejelov. Ja, Venstre er saa sandelig blevet dyppet i sit eget Fedt denne Gang, og jeg forstaa

saa udmærket godt den Flovhed, hvormed det ærede Medlem Hr. Stensballe talte for lidt siden, jeg forstaaer saa udmærket godt den, skal vi sige Skamrødme, der nu og da bredte sig over hans Kinder. Jeg havde virkelig inderlig ondt af ham, for det maa ikke være morsomt at staa her og anbefale et Lovforslag, der gaar lige stik imod de Principper, man hidtil har hævdet som de eneste rigtige.

Det Lovforslag, som Tinget her præsenteres for, tror jeg næsten jeg tør sige er noget af det usseligste Makværk, som tænkes kan, det er et nyt Bevis paa Sandheden i det gamle Ord om, at Hastværk er Lastværk. Thi hvordan er i Virkeligheden dette Lovforslag kommet til Verden? Ja, det er kommet til Verden i sidste Øjeblik, i et Udvalg ovre i Folketinget; paa et Tidspunkt, hvor man troede, Forholdene laa afklarede, vips, saa sprang Hr. Slebsager op med et Forslag, som jeg tør nok sige kom som en Bombe over mange Mennesker. Man kan ikke just sige, det er et Forslag, som er bygget paa saglige Oplysninger og er et i Forholdene velbegrunder Forslag, nej, jeg vil snarere sige, at det kan karakteriseres som Resultatet af en Fiskeudflugt under Hr. Himmelstrups eller Hr. Slebsagers Ægide, en Udflugt, hvor Udrustningen har været meget daarlig, og som har været foretaget i det mest brændende Solskin, hvor Fiskene ikke bed, hvorfor Resultatet da ogsaa er blevet saa pauvert, som det er.

At det heller ikke har været morsomt for Regeringspartierne at tage dette Forslag, er jeg ganske klar over, men de har taget det af Nød, har, om jeg saa maa sige, taget de Krummer, som Venstre har kastet til dem; de vidste, at der ikke kunde opnaas andet, og saa tog de det, som det her foreligger . . . . . (Indenrigsministeren [Dahlggaard]: De mener jo ikke, det er Krummer!) . . . Jo, det var daarlig Mading, Udrustningen var Krummer, det var ikke blevet til mere.

I mange Aar har det været Venstre og de Konservative, der saa nogenlunde i Forening varetog de borgerlige Interesser her i Landet, og nu ser vi altsaa, at samtlige borgerlige Medlemmer i Kommunalbestyrelserne, skal vi sige i Storkøbenhavn, kommer med en — jeg skal ikke sige, det er et ganske nyt Tilfælde — virkelig enstemmig Indstilling til Regering og Rigsdag om, hvordan de mener, at Boligforholdene bør ordnes efter 1. Maj 1931. Det var altsaa de borgerlige Partier i de fire Kommunalbestyrelser. Hvad kunde man saa